

Estimats diocesans:

Una característica de la nostra societat és la formació dels professionals en totes les etapes de la seva activitat. Parlem de la formació permanent que es desenvolupa en el mateix exercici de la professió. Per tot arreu es parla de cursos, congressos i conferències amb taules rodones la finalitat de les quals es reconeix sense objeccions. És cert, i així s'accepta, que l'actitud personal en vers l'estudi és un símptoma que millora l'activitat professional. No ens referim a l'educació reglada que de forma obligatòria s'ha instal·lat al món desenvolupat perquè les noves generacions rebin un excel·lent bagatge cultural que els permeti afrontar el seu futur personal i contribuir a la millora social. És el que els tècnics defineixen com a formació inicial, on en llocs concrets, amb horaris estrictes, amb exàmens i amb professionals docents conformen l'estructura escolar.

En altres aspectes de la vida quotidiana també s'exigeix una formació permanent. Per exemple, els pares que constantment intenten millorar la seva funció familiar i procurar amb experiències alienes i amb la lectura de llibres i estudis la millor atenció en les seves relacions dins del matrimoni i en l'educació dels seus fills. Això mateix es dona també en el camp del col·leccionisme o en les activitats de temps lliure o d'oci. Hi ha un compromís amb l'aprenentatge continuat amb la finalitat de ser el millor en l'especialitat triada.

La formació permanent també se'ns demana a tots els cristians. No es redueix només al temps de la catequesi infantil que prepara per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana. Tampoc es redueix a una acumulació de dades d'erudició per a la nostra ment. Es tracta de buscar en els ensenyaments de l'Església que es fonamenten en les paraules i en els gestos de Jesús les adequades orientacions vitals per a respondre de forma coherent als reptes que ens planteja el món. Tots experimenteu la necessitat d'aprendre per poder viure i explicar la fe que professem perquè, com deia sant Pau, hem d'estar preparats per donar raó de la nostra esperança. D'aquí neix la pretensió de les comunitats cristianes, de l'Església universal, de formar els seus membres i oferir-los una autèntica possibilitat per viure amb major autenticitat la seva vida de fe. Aquesta mateixa formació va ser una de les exigències que van plantejar diversos grups a l'Assemblea Diocesana que vam celebrar al mes de maig. Com a resposta a aquella petició, durant les darreres setmanes s'ha confeccionat un programa de formació, amb aspectes teòrics i recursos pràctics, per oferir-los a la comunitat diocesana. Aquest programa presenta tres objectius: concretar un recurs diocesà per renovar i aprofundir en la dignitat i responsabilitat baptismal; facilitar la cooperació i complementarietat inter-parroquial i arxiprestal; i promoure persones i grups que acompanyin i gestionin la missió evangelitzadora de l'Església participant en les tasques de responsabilitat dels diferents nivells de la pastoral (parròquies, moviments i cúria diocesana).

El programa consta de sis sessions que se celebraran durant els matins dels dissabtes, des de l'11 de gener, seguint pel 25 de gener, el 22 de febrer, el 22 i 29 de març i el 5 d'abril. S'acaba amb una conclusió i revisió el dia 26 d'abril. El resum del contingut és el següent: Vocació baptismal i adhesió personal a Jesús; Déu es lliura a la humanitat; el seguiment de Jesús com a resposta del creient; enviats per a ser testimonis; la Paraula de Déu; mètodes i processos de renovació comunitària. Els ponents pertanyen a la nostra diòcesi, són sacerdots, religiosos i laics amb un servei concret en parròquies i comunitats.

Aquest comentari té com a finalitat principal la invitació a tothom a participar en aquestes sessions. Que ningú no se'n senti exclòs. Tots necessitem formació permanent per aprendre, per viure i per transmetre als altres la nostra fe.

Amb el meu afecte i benedicció

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

Queridos diocesanos:

Una característica de nuestra sociedad es la formación de los profesionales en todas las etapas de su actividad. Hablamos de la formación permanente que se desarrolla en el mismo ejercicio de la profesión. Por todas partes se habla de cursos, congresos y conferencias con mesas redondas cuya finalidad se reconoce sin objeciones. Es cierto, y así se acepta, que la actitud personal hacia el estudio es un síntoma que mejora la actividad profesional. No nos referimos a la educación reglada que de forma obligatoria se ha instalado en el mundo desarrollado para que las nuevas generaciones reciban un excelente bagaje cultural que les permita afrontar su futuro personal y contribuir a la mejora social. Es lo que los técnicos hablan de formación inicial donde en lugares concretos, con horarios estrictos, con exámenes y con profesionales docentes conforman la estructura escolar.

En otros aspectos de la vida cotidiana también se exige una formación permanente. Por ejemplo los padres que constantemente intentan mejorar su función familiar y procurar con experiencias ajenas y con lectura de libros y estudios la mejor atención en sus relaciones dentro del matrimonio y en la educación de sus hijos. Esto mismo se da también en el campo del coleccionismo o en las actividades de tiempo libre o de ocio. Hay un compromiso con el aprendizaje continuado con el fin de ser el mejor en la especialidad elegida.

La formación permanente también se nos pide a todos los cristianos. No se reduce sólo al tiempo de la catequesis infantil que prepara para recibir los sacramentos de la iniciación cristiana. Tampoco se reduce a una acumulación de datos de erudición para nuestra mente. Se trata de buscar en las enseñanzas de la Iglesia que se fundamentan en las palabras y en los gestos de Jesús las adecuadas orientaciones vitales para responder de forma coherente a los retos que el mundo plantea. Todos experimentáis la necesidad de aprender para poder vivir y explicar la fe que profesamos porque, como decía san Pablo, hemos de estar prontos para dar razón de nuestra esperanza. De ahí nace la pretensión de las comunidades cristianas, de la Iglesia universal, de formar a sus miembros y ofrecerles una auténtica posibilidad para vivir con mayor autenticidad su vida de fe. Esa misma formación fue una de las exigencias que plantearon diversos grupos en la Asamblea Diocesana que celebramos en el mes de mayo. Como respuesta a esa petición durante las últimas semanas se ha confeccionado un programa de formación, con aspectos teóricos y recursos prácticos, para ofrecerlos a la comunidad diocesana. Este programa presenta tres objetivos: concretar un recurso m diocesano para renovar y profundizar en la dignidad y responsabilidad bautismal; facilitar la cooperación y complementariedad inter-parroquial y arciprestal; y promover personas y grupos que acompañen y gestionen la misión evangelizadora de la Iglesia participando en las tareas de responsabilidad de los distintos niveles de la pastoral (parroquias, movimientos y curia diocesana).

El programa consta de seis sesiones a celebrar durante las mañanas de los sábados, empieza el 11 de enero y continúa el 25 de enero, el 22 de febrero, el 22 y 29 de marzo y el 5 de abril. Termina con una conclusión y revisión el día 26 de abril. El resumen del contenido es el siguiente: Vocación bautismal y adhesión personal a Jesús; Dios se entrega a la humanidad; el seguimiento de Jesús como respuesta del creyente; enviados para ser testigos; la Palabra de Dios; métodos y procesos de renovación comunitaria. Los ponentes pertenecen a nuestra diócesis, son sacerdotes, religiosos y laicos con un servicio concreto en parroquias y comunidades.

Este comentario tiene como finalidad principal la invitación a todos a participar en estas sesiones. Que nadie se sienta excluido. Todos necesitamos de formación permanente para aprender, para vivir y para transmitir a los demás nuestra fe.

Con mi afecto y bendición

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.